

ELS VERITABLES OBJECTIUS del viatge de Franco

ES de les columnes de «LLUI» hem vingut analitzant els diferents aspectes que s'han d'afegir al viatge del «Caudillo» a terres catalanes. Vam dir, des del primer dia, que no es tractava d'un viatge que servia d'expansió turística, sinó que havia a més polítics ben determinats. Motius de tipus nacional i internacional que avui apareixen amb tota claritat després d'haver llegit les ampliades, ridícules i empalagoses reformacions facilitades per la premsa barcelonina dirigida pel falangista Galimosa.

Remarcavem, en les edicions anteriors, que Franco no anava a Catalunya per a guanyar-se la simpatia i adhesió de les nostres obres i pagesos, de les nostres dones i joves, pujar que les masses treballadores de la indomable Catalunya odien, menyspreuen i combaten el règim terrorista i de misèria que els ha imposat Franco i la seva Falange de pistolers i estrapolistes.

Les moixiganges organitzades en algunes ciutats catalanes no han resultat, en cap moment, el caliu i l'adhesió popular. Per a arreplegar als milers de persones a Barcelona, a Mataró o a Manresa, ha caigut que els falangistes mobilitzessin totes les forces de Catalunya, que els «Sindicats Verticals» obliguessin els treballadors a prendre part al carnestoltes. Ha caigut, sobretot, desfermar l'onada de terror més salvatge que mai no havia conegut el nostre poble. Onada de terror dirigida d'una manera principal, contra l'avanguardia dels lluitadors catalans: contra els heroics militants del nostre gloriosos P. S. U. C.

Malgrat tot, la Catalunya de les vagnes obres i de les lluites populars, la Catalunya combatent, per segona vegada, el criminós terrorisme falangista, no s'ha deixat endur a la causa de l'assassinat del President Martí Lluís Company...

Catalunya no ha cedit! Ha restat fidel, gelosament fidel, a les seves tradicions republicanes, democràtiques, revolucionàries.

AQUESTA fidelitat Franco i els falangistes la coneixen sobradament i saben que no podran compareixen, sometre-la a l'ur politica feixista. Es per aquests motius que creiem en altres exàmens socials les competències que no troben en les masses populars. Competències que els permeten d'apuntar un règim que s'esquerra, però tot arreu.

Es per això que Franco ha fixat els seus ulls vers la burgesia catalana, vers

membres de la noblesa catalana —ho copien de «Solidaridad Nacional» del 23 de maig d'aquest any—, figures prestigioses del gran món barcelonès, coneguts fabricants, y, industrials. La autèntica noblesa de la sang, com timbres d'un pasado de lealtats, de verdader rango aristocràtic...»

Es a dir, tot allò que representa l'anti-Catalunya, l'antidemocràcia, l'anti-Republiquisme.

Tota aquesta «noblesa» no sols ha rebut l'homenatge afalagador del «Caudillo», sinó que aquesta ha pretès comprar la seva adhesió mitjançant una sèrie de promeses que hem vist concretades en la referència oficial donada per la premsa falangista després del Consell de ministres celebrat a Pedralbes.

Promeses sobre importacions de colònia destinat a l'indústria tèxtil catalana; així com la renovació de maquinària de l'esmentada indústria. Projectes sobre el millorament de les comunicacions ferroviàries i per carretera. Subvencions per a ajudar a construir la «gran Barcelona»... Franco, en bon demagog falangista, ha volgut enlluernar els grans industrials i fabricants de Catalunya amb la perspectiva de bons negocis, d'estrapolisme sense fi ni compte,

en benefici d'ells mateixos —sixi ho va promoure al Gremi de Fabricants—, de sus interessos particulars.

Franco va repetir la mateixa cançó en un acte organitzat a Llotja davant els nombrosos representants de la burgesia catalana concentrats a Barcelona.

Tot aquest afany de guanyar-se els grans industrials i fabricants de Catalunya, d'assegurar-los un sens fi d'avantages, respon a la intenció que nosaltres ja vam denunciar des del primer dia: Franco coneix la pujança de la burgesia catalana, sap que està influïda pels «donjoanistes», —recordem la carta adreçada per Ventosa i Calvell al «Caudillo»—, que acceptaria solucions monàrquiques que li permetessin un major desenvolupament econòmic, que li obriressin nous mercats, noves fonts de riquesa i de negocis.

Franco ha volgut compaginar aquests corrents monàrquics «donjoanistes» amb els seu propòsits monarquio-falangistes. Ha volgut guanyar gens que abans l'havien ajudat i que d'ençà d'un cert temps comencen a fer-li el buit.

No és, doncs, per casualitat que en un dels seus innombrables discursos hagi dit:

«Estamos dispuestos a todas las colaboraciones dignas, pero

VALENCIA

AUDAC COP GUERRILLER

Al quilòmetre 46,600 del ferrocarril de Madrid a València va fer explosió el primer dia juny un artefacte que va destruir la via i les comunicacions telefòniques per la qual cosa van quedar interrompudes durant un grapat d'ores.

Els guerrillers que van portar a terme aquesta acció van esperar que el tren hagués passat per evitar desgravacions personals.

sin menoscab de les esencias del Moviment».

La qual cosa, en llenguatge clar i talàs, vol dir: «Estem disposats a donar satisfacció a les vostres aspiracions monàrquiques, però mantenint les estructures feixistes del règim».

S'hi fa advertiment a tots els republicans i antifranquistes, pujar que França i la noblesa catalana coincideixen (Passa a la pàg. 2.)

Lluita

Órgan del Partit Socialista Unificat de Catalunya

SETMANARI-N. 105. Preu 5 fr. - 13 de juny del 1947. Edacció i Administració: 8, Av. Mathurin-Moreau, Bureau 19. París XIX

Davant la reunió del Consell de Seguretat de l'O. N. U.

EL NOSTRE DEURE És reforçar la unitat combatent

Aquests dies haurà començat a Lake Success la reunió del Consell de Seguretat de l'O. N. U.

Hem de recordar, en aquesta ocasió, que en les reunions celebrades el mes de desembre de l'any passat, l'Assemblea General de les Nacions Unides va adoptar un acord en el qual s'assegurava que si en un termini raonable i s'havia establert a Espanya el govern l'autoritat del qual era l'ensament dels governants, el Consell de Seguretat de l'O. N. U. estudiaria les mesures pertinents a remeiatar la situació.

En aquest aspecte algunes Repúbliques sudamericanes, entre les quals estaven Mèxic, Venezuela, Uruguai i Guatemala, pensen plantear a l'O. N. U. que el termini raonable ha de considerar-se acabat i, per consegüent, cal prendre mesures contra el règim feixista de Franco i la Falange.

Nosaltres, des d'aquestes columnes, no hem sembrat mai il·lusións per creure que la solució del nostre problema depenia, essencialment, dels mateixos que pogueren prendre els organismes de l'O. N. U. Hem assegurat com a possibles algunes de les resolucions adoptades i hem dit, a les masses, què calia fer per que l'ajut que els monopòlies comptés prestar i preservar el règim franquista.

Això, il·ligat amb els resultats del recent Congrés de Margate en el qual els delegats sindicals van obligar els delegats a què desconservessin el problema espanyol fundamentalment, amb l'orientació reactionària, antideocratica de la política oficial dels Estats Units d'Amèrica, d'ajut a tots els regims reactionaris i feixistes, i d'hostilitat a tots els països democràtiques, ens fan creure que l'actitud dels delegats anglo-saxons al Consell de Seguretat de l'O. N. U. es limitaria a frenar i impedir que es prenguin mesures pràctiques contra un règim amb el qual, els imperialistes, pensen fer encara bons negocis.

Tota la nostra confiança en el Consell de Seguretat està dipositada en aquells països democràtiques que mai no han deixat d'ajudar i que, una vegada més, fan sentir llur veu solidària a favor de la nostra causa republicana i antifranquista.

Els bons propòsits de tots els amics de la República que vagin acompanyar, però, d'una forma fortament pressionada, els delegats de les masses democràtiques del món exterior, i, sobretot, d'una vigorosa acció de totes les forces obres, republicanes i antifranquistes, de les nostres institucions legals, a l'interior i fora del país.

No s'ha d'oblidar mai que la unitat de la lluita, sense cap mena de vacilació, contra el franco-falangisme, són els factors principals d'ajuda a l'alliberament dels pobles d'Espanya i del restabliment de la República. Són els factors principals per a determinar el Consell de Seguretat de l'O. N. U. a prendre mesures que siguin un valuosí ajut a la lluita contra el règim feixista de Franco.

Es donarà per acabat el «termini raonable» i es prendran mesures pràctiques contra la dictadura franco-falangista. Nosaltres no som tant optimistes. No ho diem perquè si, sinó perquè tenim en compte la situació internacional, car no es pot perdre de vista que el nostre problema està lligat al conjunt dels problemes polítics mundials.

Precisament, aquests dies, s'insisteix sobre el fet que els Estats Units d'Amèrica i la Gran Bretanya són hostils a la nostra nova discussió del nostre problema. No ens estranyaria gens, puix que, d'ençà que l'Assemblea General de l'O. N. U. va decidir recomanar la retirada dels embajadors prop de l'Espanya de Franco, els Gòverns nord-americà i britànic no han deixat mai de negociar amb Madrid. I no es pot

Assemblea del P. S. U. de C. a Mèxic

Organitzada per la Delegació del nostre Comitè Central a Mèxic, va celebrar-se, els dies 3 i 4 d'aquest mes, a l'estalvi del Sindicat de Treballadors dels periòdics, una assemblea de militants del P. S. U. de C. per tal d'estudiar els diferents problemes que planteja la lluita contra el règim franco-falangista i per recobrar la dignitat dels pobles d'Espanya.

Joan COMORERA.

Els nostres companys de Mèxic van respondre al telegramma del secretari general del Partit amb un altre que ens plau de reproduir:

«Aclemació entusiasta de l'assemblea. Us saludem fraternalment i ratifiquem la nostra identificació amb la política del P. S. U. de C. l'aplicació de la qual en la lluita per l'alliberament de Franco, contra els capituladors i pel restabliment de la República intensificarem fins alliberar Catalunya i tots els pobles hispànics.

Estem accentuant companya contra el terror en el sentit recomanat.

Us abracem.

BERTAN.

Proletaris de tots els països, uniu-vos!

Activitats GUERRILLERES

CALAF

A causa d'un sabotatge a la via del ferrocarril de Barcelona-Lleida, una locomotriu va descarrilar prop de l'estació de Calaf.

No va haver-hi desgràcies personals, però el tràfic va estar interromput durant una pila d'hores.

CORDOBA

En una topada entre les forces de represió franquista i una guerrilla de patriotes, va morir greument ferit, el soldat de la guàrdia civil Maximino Cuesta Sureda, el qual va morir pocques hores després.

La II Conferència de la J. S. U. a França

La joventut al servei de la unitat i de la lluita antifranquista

Al servei de la República democràtica

Els dies 4, 5, 6 i 7 de juny ha tingut lloc a París la II Conferència de la J. S. U. a França. De tots els reunions de França han acudit delegats dels Clubs de la J. S. U. Nous i noies, inflamats d'entusiasme, de combativitat i de patriotisme, els millors activistes de cada Club, els campions de les campanyes d'ajut al país i en el reclutament de nous militants, s'han congregat a París per a fer el balanç del treball realitzat en un any i mig, des de la I Conferència, i estudiar la manera d'incrementar el combat contra Franco i per la República.

La major part d'ells molt joves. Dels 382 delegats, 137 són noies i noies de 14 a 20 anys, 155 tenen de 20 a 26 anys i només 87 tenen edats superiors a 26 anys. Reflexen justament la composició de la J. S. U. a França: es la nova generació dels pobles hispànics que s'incorpora decididament i amb entusiasme a la lluita per la República i per la Lliga.

Ja abans de començar la sessió d'obertura, cants entusiastes omplien la sala del Sindicat dels Metallúrgics de la Regió de París. Quan fan llur entrada els dirigents de la Federació, els aplaudiments ensordeixen. Però l'entusiasme esclata encara amb més força quan arriba la camarada Dolores Ibárruri, en la qual els joves veuen l'encarnació més alta de les virtuts del nostre poble i de la seva valenta classe obrera.

Sobre la primera sessió, amb la Presidència dels camarades Dolores Ibárruri, Sant'ago Carrillo, Ignacio Gallego, Fernando Claudi, Federico Melchor, José Serran, Wenceslau Colomer, Amaya Ruiz, Luis Fernández, Serafí Aliaga, Josep Mecer, Victòria Pujolar, Julio Aristizabal, Félix Pérez, Guzman i els campions de la campanya, Isabel Rojo, Alonso García, Carmen González i Antonio Osuna.

Entre els invitats assistents a la Conferència, volem destacar la presència dels companys Rafael Vidiella i Ramon Soliva, del Secretariat del P. S. U. de Catalunya, els companys Francisco Anton, Vicente Uribe i Antonio Mjé, del Buró Polític del P. C. d'Espanya, Enrique de Santiago i Luis Cabo Girola, de la Junta Central de la U.G.T. a França, Williams, secretari de la F.M.J.D., els generals Cerdà Modest i Luis Fernández, el company Enrique Lister i molts d'altres.

El seu propòsits de tots els amics de la República que vagin acompanyar, però, d'una forma fortament pressionada, els delegats de les masses democràtiques del món exterior, i de totes les forces obres, republicanes i antifranquistes, de les nostres institucions legals, a l'interior i fora del país.

No s'ha d'oblidar mai que la unitat de la lluita, sense cap mena de vacilació, contra el franco-falangisme, són els factors principals per a determinar el Consell de Seguretat de l'O. N. U. a prestar mesures que siguin un valuosí ajut a la lluita contra el règim feixista de Franco.

El camarada Federico Melchor obri el treball de la Conferència i dona la paraula al company Ignacio Gallego, el qual, interromp diverses vegades per xardorosos aplaudiments dels delegats.

Presidència de la primera sessió de la II Conferència de la J.S.U. a França. A la tribuna el camarada IGNACIO GALLEGRO.

presentà el seu informe en nom de la Direcció de la J.S.U.

sacrifici i per la capacitat demostrada me-reix figurar-hi.

Donà a conèixer l'extraordinari augment de la J.S.U. a l'interior d'Espanya i de com s'enforteix cada dia en tots els aspectes, perquè a la J.S.U. acudeixen els millors i més abnegats joves patriots. En mig dels aplaudiments dels delegats posats en peu, féu una crida a la unitat de totes les forces juvenils, reclamant l'acció i la lluita per la lluita per la llibertat i per la democràcia.

En el curs de les sessions de la Conferència, diversos membres de la Direcció Nacional de les J.S.U. feren intervencions especials sobre alguns aspectes del treball de la joventut.

FEDERICO MELCHOR

El company Federico Melchor, membre de la C. E., informà sobre els problemes d'organització. Donà a conèixer els resultats de les campanyes d'ajut a l'interior d'Espanya i de la joventut a la lluita contra el règim de Franco i la Falange, el qual, amb els aplaudiments dels delegats posats en peu, féu una crida a la unitat de totes les forces juvenils, reclamant l'acció i la lluita per acabar amb el règim feixista.

Després de la intervenció del company Gallego, començà la discussió d'informe. El company «Gallego» traga un cigarro, el qual, de la situació de la joventut a l'interior d'Espanya i de la manera com la joventut lluita contra el règim de Franco i la Falange, el company Ignacio Gallego, el qual, amb els aplaudiments dels delegats, explica la participació dels joves en la lluita que menyspresta el costat de la classe obrera i del poble: intervencions dels joves en les vagues, en l'activitat guerrillera, en les protestes dins de les presons. Exalta el paper dirigent que en totes aquestes manifestacions antifranquistes juga la J.S.U. per la valentia i l'audàcia dels seus militants. Reté un homenatge als valents lluitadors de la joventut, als valents j.s.u. que a l'interior d'Espanya mantenen i amplifiquen continuament l'organització illegal de la J.S.U.

Proseguí el seu magnífic informe, donà a conèixer les terribles condicions de misèria i terror en què viu avui la joventut espanyola.

«Per a sortir d'aquesta situació en què viu la joventut —digué el company Gallego—, no hi ha més camí que la lluita, lluita a mort en la qual la joventut ha de posar a prova el seu coratge i la seva fermeza, el seu amor a la llibertat i el seu patriotisme.

Pixà la posició política de la J.S.U.: unir i organitzar la joventut de tots els pobles d'Espanya en la lluita contra el règim feixista. Defensa insubornable de la República, lluita contra tot intent de capitulació, ajut al Govern de la República, propagant per la constitució del Comitè de la Resistència a l'interior d'Espanya amb la participació de la joventut, perquè aquesta, per la seva lluita pel seu

país, contrib

Ple de militants del P.S.U. de C. de la Côte d'Or

El propositat diumenge dia 18 de maig va celebrar-se Dijon el Ple departamental de militants del P.S.U. de C. de la Côte d'Or.

Delegat pel nostre Comitè Central va assistir-hi el company Francesc Perramon.

El company Gómez, secretari general del P.S.U. de C. a la Côte d'Or, va fer l'informe polític. Examinà la situació a l'interior del país, les lluites dels pobles hispànics i, d'una manera especial, el darrer moviment vaguista de la classe obrera d'Euzkadi, per a treure la conclusió que només amb la unitat combativa es podrà enderrocar el règim franquista i recobrar la República. En aquest aspecte, el company Gomez va posar de relleu la justesa de la línia política defensiva amb tanta conseqüència pel nostre Partit i que s'arrela cada dia més a les masses antifranquistes i republicanes.

El secretari d'Agència, i Pro, departamental, company Cusó, va remarcar la necessitat d'una major difusió del «LLUITA», ensens que asseguren l'ajut econòmic que se li ve prestant cada dia.

Acte seguit el company Castañeda, secretari d'Organització i Finances, va informar sobre els diferents aspectes de l'activitat desenvolupada a la Côte d'Or. En constatar les delibilitats posades de relleu en la realització dalgunes tasques, el company Castañeda va expressar, en nom de tots els militants, el ferm propòsit de millorar tot el treball.

Finalment, va intervenir el company Perramon, en representació del Comitè Central del Partit.

Després d'haver analitzat els diferents

aspectes de la situació internacional, les maniobres dels cercles imperialistes, l'avant creixent de les forces democràtiques i progressives a tots els països, el company Perramon va estudiar la situació a l'interior del país, i destaca la lluita creixent dels pobles d'Espanya, posada de relleu d'una manera victòria en el darrer moviment vaguista del País Basc.

En marcar les experiències que es desprenden de les lluites de la classe obrera d'Euzkadi, el delegat del C.C. va insistir sobre la necessitat urgent de forjar a l'interior el Consell de la Resistència que depengui del Govern de Catalunya. Es sisí com est complirien les promeses unitàries formulades en les declaracions governamentals de febrer i maig.

D'aquesta anàlisi objectiva de la situació política general, el company Perramon va treure conclusions de cara al treball a realizar pels militants del Partit a la Côte d'Or. Per finalitzar, va fer un estudi de les intervencions pronunciades pels diferents companys i en destaca els aspectes positius i negatius, ensenyant que dona orientacions concretes per tal que l'organització departamental pugui complir amb els seus deures envers el Partit, Catalunya i la República.

Tots els militants assistents al Ple van intervenir per a senyalar diferents aspectes dels informes pronunciats pels companys de la direcció del Departament. En totes les intervencions va constar que un ferm desig de superar les falles que s'havien posat de relleu en el conjunt del treball, i fer més decisius els exàsits.

Ve de la pág. 1

Resumint la composició de la Conferència, senyala la presència de 117 noies de 265 nois. Que la J.S.U. de Catalunya té 91 delegats i les J.S.U. d'Euzkadi, 30.

Joseph Mesequer es referi als problemes de l'exili a la lluita d'Interior del país. Proposeva emprendre una campanya per un milió de frs. per ajudar al gran clamor de la J.S.U. a Madrid, «Juguetos», proposició que fou aprovada unanàmement per tots els delegats.

Julio Arizabalagut intervingué sobre els problemes de la propaganda. Assenyala el paper fonamental que juga i ha de jugar encara més l'òrgan de la Federació, «Juventud», i proposà d'augmentar el tiratge i difusió a 20.000 exemplars, proposta que fou igualment aprovada per aclamació.

Anaya Ruiz, en la seva intervenció exposà els problemes de la joventut d'Euzkadi i el paper de la J.S.U. com a força dirigit d'avantguarda dels joves bascos en lluita combat.

La companyia Adelaida Abara parlà sobre les condicions de vida de les noies a l'interior d'Espanya i de com aquestes lluiten activament per acabar amb una tal situació. Senyala els deures de les noies de la J.S.U. a França per a ésser dignes de llurs germanes d'Espanya.

VICTORIA PUJOLAR

En la seva intervenció, la companyia Victoria Jujolar planteja els problemes de la lluita de la joventut de Catalunya. Parla de la participació dels joves obrers catalans, sota la direcció de la J.S.U., a les vagues dels darrers temps a Catalunya.

«En les principals comarques de Catalunya —digué— la J.S.U. està organitzada, lluita, creix i s'enfortie. A Girona i al Baix Llobregat, l'organització de la J.S.U. edita els seus òrgans «Avants» i «Unitats», que junts amb «Juliols», el nostre òrgan central i «Horitzos», del Comitè de Barcelona, fan que a tot Catalunya la veu de la J.S.U. sigui cada dia més escoltada.»

Donà compte després dels resultats obtinguts pels joves catalans de la J.S.U. a França en la campanya d'ajut a «Juventuts clandestins» i en la promoció «Jaume Girbau». 400.000 frs. i 227 nous militants.

Adreçà un terribol homenatge als lluitadors de l'interior i en primer terme al Comitè Executiu de la J.S.U. de Catalunya que des de l'interior dirigien la lluita de la joventut de casa nostra i iúna una crida a tots els joves catalans perquè vinguin a reforçar els nostres reglaments per contribuir eficacament a la reconquesta de la República i de les lluitadoras de Catalunya i de tots els pobles hispànics.

Començà saludant la Conferència en nom del P.S.U. de Catalunya, el company Rafael Vidiella adreça una salutació a la Conferència de la J.S.U. La seva presència a la tribuna fou acollida amb una gran ovació per tots els delegats en peu.

Començà saludant la Conferència en nom del P.S.U. de C. tots els joves socialistes unificats per llur valors i heroicament en la lluita contra Franco. Saludà la unitat dels joves comunistes i socialistes en la gran J.S.U. perquè aquesta unitat ha jugat un paper de primer ordre en les gestes heroiques dels joves de la J.S.U. en llur treball individual i colletiu.

Senyala després com la unitat de la J.S.U. ha contribuït poderosament, no solament a la realització d'aquestes gestes heroiques, sinó també i principalment, perquè han donat als joves de les noves generacions la possibilitat de realitzar, amb llur esforç i llur sacrifici, gestes certàmplement patròniques en el desenvolupament progressiu de la societat, per la lluita dels pobles hispànics.

Aquesta gran conquesta és la J.S.U., la nostra unitat —seguint el company Vidiella—. Aquesta conquesta és el que diferencia la joventut d'avui de la joventut d'hier, el que fa que la joventut, els joves socialistes unificats siguin tan perseguits pel franquisme, que veu en ells uns enemics poderosos, per llur organització, per llur llengua amb la classe obrera i el poble, per llur capacitat d'el·liper de sacrifici.

Franco no ha pogut acabar amb l'espiritu de rebellença de la joventut, no ha pogut acabar amb el seu amor a la lluita, no obstant els seus crims i les persecucions contra els joves —digué la companyia Dolores— i la joventut ha d'unir-se per lluitar més eficacament per aquella lluita. Cal que els joves de la J.S.U. estudien les lluites polítiques de la classe obrera, que ingressin als Sindicats en els quals han d'ésser actius militants i fums lluitadors, lluitant estretament a tota la classe obrera, fosa a les seves lluites.

Senyala després com la unitat de la J.S.U. ha contribuït poderosament, no solament a la realització d'aquestes gestes heroiques, sinó també i principalment, perquè han donat als joves de les noves generacions la possibilitat de realitzar, amb llur esforç i llur sacrifici, gestes certàmplement patròniques en el desenvolupament progressiu de la societat, per la lluita dels pobles hispànics.

Aquesta gran conquesta és la J.S.U., la nostra unitat —seguint el company Vidiella—. Aquesta conquesta és el que diferencia la joventut d'avui de la joventut d'hier, el que fa que la joventut, els joves socialistes unificats han de veillir per llur preparació tècnica i política, preparar-se per a l'esdevenidor, saber allà on van, coneixer els camins que conduïxen al Socialisme, coneixer les tasques a realitzar.

Penseu en els que lluiten a Espanya, treballen per ajudar-los! Seguiu el camí dels heros, guieu-los en llur exemple!

I igual que al començament de la seva intervenció, al final, l'entusiasme dels assistents a la Conferència esclata en aplaudiments que duraren llarga estona.

En el curs de les sessions de la Conferència, adreçaren salutacions Félix Montiel, de la Unió d'Intel·lectuals Espanyols a França, Ladaga, membre de la Comissió Central de la Joventut Socialista Italiana i secretari nacional del Front de la Joventut Italiana, un jove representant del Sindicat Metal·lúrgic de l'Africa Occidental Francesa, Leroy, secretari general de la U.J.R.F., Roger, en nom dels ex-combatents de la R.M. Kirby Bomblia, en nom de la F.M.I.D., i Prokopova, president del Comitè trencoslovac d'ajuda a la República espanyola.

En la darrera sessió de la Conferència, en fer el resum dels seus treballs, el company Ignacio Gallego afirmà: La Conferència ha estat, no solament una gran victòria de la J.S.U., sinó també una victòria de tota la joventut espanyola en la seva lluita contra Franco per la República. La Conferència ha superat totes les esperances, totes les previsiones. Ha estat la Conferència de la joventut que no capitura, de la joventut que està disposada a aconseguir la victòria, a viure lluita i felicitat.

La Conferència —proseguí— ha estat una demostració del patriotisme dels joves socialistes unificats, de l'amor dels joves socialistes a la Pàtria i a la seva independència. Nosaltres som Espanya, l'Espanya dels obrers i dels camperols, l'Espanya de les millors tradicions, de les lluites per la lluita.

La Conferència —ha demonstrat el trespai de la J.S.U.—.

En la sortida d'aquesta acte, gràcies a que després de la Conferència, el company Gallego plantejà la necessitat d'incrementar el treball de reclutament per a incorporar a la J.S.U. els centenars de joves que volen lluitar contra el franquisme i educar-se per a ésser joves.

Votsaltres, la J.S.U. —acabà dient—, al davant de tota la joventut del nostre país, participa avui en la reconquesta de la República i demà en la reconstrucció de la nostra Pàtria, a la consigna que serà una constant preocupació per tots els que diriguixen els nostres esforços i poseu tota la vostra gran influència per a assolir que la unitat

dejorà als joves satisfacció a llurs justes aspiracions.

Precisament perquè nosaltres volem continuar la història d'Espanya —continua— de les seves grans gestes i de les seves lluites alliberadores, de la seva cultura, enriquint-les i projectant-les cap al futur, lluitem contra el franquisme, que és la negació d'aquestes grans tradicions, que és la negació de tots els valors culturals, polítics i històrics que constitueixen el patrimoni del nostre poble.

La trucció d'una Pàtria feliç que donarà a la joventut dies de prosperitat, el dret a la cultura i a la llibertat.

DOLORES IBARRURI

Quan la companyia Dolores Ibárruri va a la tribuna, les ovacions dels delegats esclaten amb força i durant llargs minuts van impossibilitar que puguis parlar. Els delegats en peu feien onyar les banderes de la J.S.U. a honor

vénent a la J.S.U. en l'amor i en els principis del socialisme, el socialisme que a Espanya està representat per tu, comandada Dolores, tu que ets l'estrella que ens assegula el camí a seguir.

Acabà fent una crida a la unitat, a reforçar la unitat de la joventut, a treballar perquè cap jove no deixi de participar a la lluita contra el franquisme, perquè tots units, joves de totes les ideologies, marxem pel camí de la recon-

La reunió del Comitè de Catalunya...

Ve de la pág. 1
secretariat, de les seves 28 Federacions marcats i dels centenars de Comitès locals i de les Juntes dels Sindicats, tots els organitzacions un tot homogèni i responsable.

La reunió de Catalunya primer, i de la República després, van tenir l'organització de Catalunya, la U.G.T. que van passar la frontera, per tal com els camins de conciliació, les presons i la França primer i a diversos països, després, van fer difícil la continuació d'aquesta activitat, encara que els membres —la gairebé totalitat— de qualsevol punt en què la guerra va tenir localitzacions, van procurar, i ho feien amb els companys més responsables, estatius i responsables de llurs Federacions respectives, especialment amb el Secretariat, el qual assumí la responsabilitat d'orientació i direcció de tots els getistes i aquest, en tot moment, d'ençà de la sortida de la Pàtria i d'accés a les possibilitats que havia mantingut amb els getistes, els ha donat les orientacions i directrius necessàries i ha constituit a Catalunya la seu de la Federació, que tant alt ha posat —amb la bandera de la nostra Organització en lluitar contra el franquisme, organitzant i desenvolupant vagues de defensa dels treballadors i reorganitzant els nuclis bàsics de les nostres Federacions i Sindicats.

Per bé que ja fa més de dos anys que una bona part dels membres del Comitè de Catalunya de la U.G.T. resideixen a França, han tingut ocasió de celebrar reunions de caràcter general, junt amb d'altres dirigents i militars que residien fora de França, però, aquests dos darrers anys, de dijous a dijous, els companys que no hi residien i l'autoritat dels que encara no s'havien pogut reunir-se a la seva totalitat i en el seu exercici. L'arribada a França, però, aquests dos darrers anys, de dijous a dijous, els companys que no hi residien i l'autoritat dels que encara no s'havien pogut reunir-se a la designació de suplements entre els companys que per llurs caràcters els corresponen i per llurs categories sindical d'actiu i lluitador en llur Federació o Comarca respectiva que els en els seus fets creditors ha fet possible que el Comitè superior de la U.G.T. de Catalunya pugui reunir-se, per primera vegada, amb tota la seva autoritat i legalitat estatutària els dies 21 i 22 d'aquest mes a París.

Resulta gairebé innecessari de dir que aquest fet representarà per a l'organització l'accés a Catalunya en defensa dels interessos dels obrers i dels pobles i contra el franquisme, ja que els membres de la U.G.T. de Catalunya puguen reunir-se, per primera vegada, amb tota la seva autoritat i legalitat estatutària els dies 21 i 22 d'aquest mes a París. Resulta gairebé innecessari de dir que aquest fet representarà per a l'organització l'accés a Catalunya en defensa dels interessos dels obrers i dels pobles i contra el franquisme, ja que els membres de la U.G.T. de Catalunya puguen reunir-se, per primera vegada, amb tota la seva autoritat i legalitat estatutària els dies 21 i 22 d'aquest mes a París.

Al costat de les manifestacions folklòriques dels altres pobles hispànics, la representació dels nostres ballarts i dels nostres cançons, presentats pels Clubs de Tolosa, Montpellier i París, tingueren un gran èxit.

En els dies de la Conferència, es celebren diversos festivals artístics en els quals intervingueren els Grups artístics dels Clubs de la J.S.U. de tota França.

Al costat de les manifestacions folklòriques dels altres pobles hispànics, la representació dels nostres ballarts i dels nostres cançons, presentats pels Clubs de Tolosa, Montpellier i París, tingueren un gran èxit.

En el diumenge al matí, al Bo's de Vincennes tingué lloc un torneig esportiu entre els esportius assistents a la Conferència i la tarda un festival polític i artístic per a lluitar més eficacament per aquesta lluita.

El company Gallego féu una magnífica intervenció per a resumir les enseñances i els resultats de la Conferència i després es presentà un programa artístic amb qual participaren els Clubs de la J.S.U. El festival acabà amb unes cançons que cantaren de conjunt els homes de París i de Tolosa.

Nota del ministeri d'Instrucció Pública

Reproduïm a continuació la nota que ens ha estat enviada pel Ministeri d'Instrucció Pública del Govern republicà espanyol:

Per a complimentar unes gestions iniciades prop de la U.N.E.S.C.O. encaminades a possibilitzar un ajut eficaç per a la formació cultural de la infància i de la joventut espanyola es sollicita la unitat de classes de tots els organitzacions republicanes. Interessa que aquestes facin ús de refugiats que assisteixen, o haurien d'assistir, a les escoles de primer i segon ensenyament, a les tècniques o professionals, a les Universitats i als que no depassin 35 anys i que havent accedit als cursos acadèmics voldrien fer una ampliació d'estudis.

Es tracta de saber únicament el nombre de cada d'aquells cinc grups, prescindint de noms i cognoms.

Atès que el cas requereix una certa urgència, aquest Ministeri agrairà a les organitzacions exiliades que curessin de centralitzar les dades procedents de llurs Comitès i Delegacions departamentals perquè el cop centralitzades, fossin tramesses a: Ministeri d'Instrucció Pública, 21, Avenue Kléber, París (XVI).

Agostí Ministeri no dubta que s'observirà la major diligència en satisfacer aquesta collaboració de la qual es poden recollir excellents resultats en benefici de la nostra joventut.

Paris, 4 de juny del 1947

ELS VERITABLES OBJECTIUS...

Ve de la pág. 1

deixen a negar al nostre poble la lluita, la democràcia, la República.

UNA altra de les raons que han determinat l'arribada de Franco a terres catalanes és el desig de revalorar el prestigi del franquisme davant de l'opinió mundial. La potència d'Indústria catalana, la tradició revolucionària i republicana del nostre poble, de Barcelona, internacionalment coneguts, són factors que el botxí ha cregut bo d'

UN REPORTATGE DE L'«OBSERVER»

UN REGIM DE TERROR beneït per uns bisbes farisaics

El setmanari conservador aqüell és "The Observer" publicat el dia d'aquest mes una crònica sobre l'estat actual de la situació d'Espanya fràncista, en la qual es deia, entre altres coses, que el nostre país és un sepulcre al qual Franco ha emblanquint l'exterior i dintre el qual la corrupció estralla davant el cosnfrat del poble espanyol.

La terrible discriminació social de la Falange

Onze anys de vandalisme fràncista han accentuat en proporcions aterradores els contrastos de la vida social espanyola, al punt que mai com ardi ha existit una tan violenta discriminació entre els espanyols i l'estat espanyol pobric. Dins del potencial i de la botiga de luxe se salven seixanta plans intermitjats a la cova on està condemnada a viure la classe obrera.

Ei franco-falangisme, amb el seu règim de discriminació social ha fet possible que del panorama luxuriant en el qual rebent de tip el milionari esteràpista, es passi violentament als barris obrers, desolats com el Sahara. No hi ha solució de continuïtat. S'ha passat violentament d'un extrem a l'altre.

Les rics s'han fet més rics i els pobres més pobres, diu l'«Observer». «Avui hi ha una certa gent que té de tot i d'altra que no té absolutament res.»

L'obrer espanyol menja set vegades menys que un obrer britànic

Es per això que el cronista afirma que l'alemany pobre menja menys que l'alemany de la zona britànica, aquests alemany per al qual els falangistes exploten tan grollerament la demàgia de llur caritat per acudir en socors de les supervivències del nazisme.

En establir quadres comparatius sobre la gana, afegeix:

Un dia d'un restaurant elegant de Madrid correspon a la ració de tres d'uns angles, mentre que allí que menys un obrer espanyol en un establimet pobric. Dins del palau del potencial i de la botiga de luxe se salven seixanta plans intermitjats a la cova on està condemnada a viure la classe obrera.

En aquest setmanari conservador, el seu Estat és el règim social més avançat del món.

Mentre, les presons rebreten de tants de detinguts com engoleixen

Aquesta al·lació de la gana provocada pel trist dels generals, per l'estrapolar dels jerarques de la Falange i que absorveix una gran part

Per una vegada tenen raó

Franco, en el seu viatge a Catalunya, no tan sols ha visitat les fàbriques—búnquer d'obres, por acudeix al Exmo. Ayuntamiento que INDIGNAMENTE presideix la primera Medalla de la Ciudad y el nombramiento de Alcalde honroso.

I tot la ciutat v'ha estari-hi d'accord, no per la medalla, sinó per allò que el botiler Boter de Palau havia confessat.

Per aquell dia tots els falangistes es reconeixien sense voler indiges per tal com després, a la plaça de Santa Anna, el falangista Sanz, Orrio, delegat nacional de Sindicats, i com si se li hagués enganxat el discurs de l'alcalde, va enganxar aquesta, tot parlant de les seves nou mil «hermanades» que a Espanya robén els fruits de la suor dels pagesos peninsulars:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

Es va sentir un «Molt bé!» com una casa.

El carnestoltes el va acabar el ministre d'Agricultura, Carlos Reina Segura, en imposar, en el local de l'hermandad de Labradores, mataronina, les insignies del merit agrícola a l'isidrista Antoni Cabot Puig, que ha vist sempre el camp per una finestra del tren dels disabatats.

I van tornar a Barcelona creguts que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»

El segon, el ministre de Justicia que havien ensarxonat els pagesos del Ma-

resme:

«Portavoz hoy, aunque INDIGNO, de la comunitat nacional-sindicalista de agricultores españoles...»